
ŽENY SI JAROSLAVA VYMĚŇUJÍ V RYCHLÉM SLEDU

Po gymnaziální a básnické lásce Heleně přišla na řadu vysokoškolská láska Naďa, stejně židovská a stejně zádumčivá jako Helena. Snad jen trochu víc než její předchůdkyně Helena vousatého a vlasatého Jaroslava milovala, a tak si ji rok po maturitě vzal za ženu. Nebylo mu ani celých dvacet. Psal se rok 1966, byl studený prosinec. Svatba se odehrála na radnici ve Vršovcích, ale pak se svatebčané přesunuli do hospody v Podkozí. Jaroslava prostě kraj podél Kačáku přitahoval.

S Naďou si pořídili pejska – boxerku Creyu. Přesně řečeno – Jaroslav koupil štěňátko boxera a přivezl je vlakem v nákupní tašce. Když tašku v bytě ve Vozové ulici otevřel, Naďa byla štěstím u vytržení. Jak málo jim tenkrát stačilo.

Velmi nedávno, v březnu 2010, dostal Jaroslav email od chovatelky boxerky, dnes paní staré 63 let.

Jmenuji se Miluška Kubaňová a teď žiju na Šumavě na samotě Červené dřevo. Jste ten pán, který bydlel v roce 1967 v Praze 2, Vozová 4 a pracoval jako redaktor literárního časopisu Divoké víno? Prosím Vás o pár informací o fence boxera jménem Creya ze Studeného vrchu, kterou jste ode mne koupil dne 4. 3. 1967. Prosím pár slov o průběhu jejího života – jaká byla, nemoci, kolika let se dožila a na co zemřela a jestli měla štěňata. Creya se narodila v Chřibské I v okrese Děčín. Vzpomínám, jak jsme se s mamkou tenkrát večer vyděsily, když se za oknem objevila Vaše vousatá hlava.

Stále chovám psy, kozy a jiná zvířata. Pokud by Vás někdy cesta vedla přes Nýrsko a měl jste čas a zájem, jste vítán.

Děkuju, milá Miluško. Creya byla nejmilejší a nejmilovanější pes mého života.

Ke Creye přibyl bernardýn Mojše a afgánský chrt Corvus. Jaroslav od kamaráda fotografa Pavla Jasanského koupil první auto – dvouválec Aero 18 z roku 1932. Do dvousedadlového kabrioletu naložili své tři psy a jeli na výlet. Třeba na Berounku. Nebo do Kladna navštívit Honzu a Jirku Rothovy. Ubytovali se v hotýlku na Kožové Hoře, kam Jaroslav jezdil jako kluk se svým dědečkem Jaroslavem Matyášem na kolech.

Afgánský chrt byl neposlušný, utekl jim do lesa a myslivec jej zastřelil. Jaroslav a Naďa prožívali velký smutek.

Naďa vyměnila Jaroslava za drobného kunsthistorika Mojmíra Horynu a do Jaroslava se zamilovala básnířka a výtvarnice Zuzana. Porodila mu dvě holčičky – Dorotku a Markétku.

Jezdili spolu na chaloupku v Deštném v Orlických horách. Nejprve staříčkou Aerovkou, pak stejnému značce Škoda. Jaroslav vydával Divoké víno a jeho tiskárna prosperovala. Pořídil si francouzský vůz Simca, pak druhý, třetí. Se Zuzanou si vyjeli na prázdniny do Itálie. První rok stopem, druhý rok luxusním autem.

1 *Babička Marie Matyášová s pravnučkami Petrou, Dorotkou, Markétou, s pražským krysaříkem Lucinkou a s Aleninou dcerou Andreou v Osnici (rok 1974).*

2 *Maminka Jaruška s vnučkami Markétou a Dorotkou, s boxerkou Creyou a s bernardýněm Mojše v Kamenici (rok 1975).*

3 *Dorotka a Markéta, autorovy nejstarší dcery (rok 1971).*

4 *Autor podkovává klisnu Ujmu – Hvězdu v Kamenici, u hlavy ji drží maminka Jaruška (rok 1975).*

3

4

Když Zuzana zjistila, že Jaroslava zajímá jeho dávná kamarádka Petra, sbalila mu svršky a jeho dva psy přivázala k zábradlí za dveřmi svého bytu. Jaroslav si je naskládal do žlutého sportovního coupé Fiat 124 a přestěhoval se na svůj hausbot v libeňské zátocce na Vltavě. Netrvalo dlouho a Petra si jej přivedla do bytu na Žižkově. Porodila mu holčičku Petru a odešla navždy.

Jaroslav už tenkrát choval čtyři koně, a tak není divu, že si jej přivlastnila koňařka Alena. Psal se rok 1972 a vydávání časopisu a soukromé tiskárně režim už nepřál. Jaroslava pochytili, tiskárnu zapečetili. Alena na něj krušné dva měsíce počkala.

Aby Jaroslav dokázal, že se z něj stává slušný občan, našli si práci v zemědělství. Jaroslav krávy krmil a Alena je dojila. Ke svým čtyřem koním to měli jen pár metrů, a tak nebyl problém hodit si pytel se šrotem na záda a odnést jej z kravína do pronajaté stáje.

Jaroslav se brzy oklepal, a domnívaje se, že se státním orgánům prací v zemědělství již dost zavděčil, ukryl se pod ochranná křídla svého mecenáše Františka Choutky, šéfa správy pražských parkovišť. Pro svoji Alenu našel místo v servisu stejné firmy. Koně chovali v pronajatém Fantově mlýně – samotě na potoce Botiči. Jaroslav připustil svoji klisnu Ujmu hřebcem Alarmem Ratajským a 19. září roku 1975 se mu narodilo první hříbě – klisnička Alma. Téhož roku, ale 20. srpna se narodila Jaroslavova pozdější manželka Klára.

Konečně jsme se v ději dostali ke koním, čtenář už ví, proč se knížka jmenuje Romance o klisničkách...

Alena předala Jaroslava další holce od koní Vendule. Na koni jezdila, jako když voda plyne, sama Alena to uznávala. Vendula porodila Jaroslavovi syna Jakuba a krátce nato jej opustila. O syna se přetahovali, až nakonec zůstal u Jaroslava.

Na místo paní Fantova mlýna nastoupila krásná a bláznivá Světlana, devatenáctiletá černovlasá dívka, jež byla právě na útěku z vojenské školy. Jaroslavovi porodila dcerku Barboru a brzy se s ní vrátila k rodičům do rodného Jablonce.

Kamila nebo Klára? Otázka nikdy nezodpovězená. Dívčiny se na samotě Fantův mlýn střídaly i soužily. Rozuměj – společně žily s Jaroslavem. Nebo rozuměj, jak uznáš za vhodné. Někdy se soužily, jindy zase milovaly.

Při psaní těchto řádek si autor poprvé povšiml značné podobnosti slov soužit, soužit, souložit. Bývá tomu tak i s jejich podstatou.

Kamila si chovatele koní za muže nikdy nevzala. Klára byla jednou z žen, jež si jej k oltáři odvedly. Skutečně tomu tak bylo – všechny manželky si Jaroslava na národní výbor a do svatebních síní přivedly za ruku samy. Nikdy to nebylo proti jeho vůli, ale taky to nikdy nebyl jeho nápad. Tak rychle, jako si jej braly, Jaroslava zase opouštěly. Opustila jej rychleji Klára nebo Michaela, jež zůstala opravdu jen kratinkou epizodou?

Po dlouhých osmnácti letech se roku 2003 Jaroslavovi narodil další potomek – druhý syn. Maminka Lucie jej pojmenovala Matyáš a jako druhé jméno přidala Jaroslav. Chovateli přišlo, že tím ctí památku kladenského dědečka Jaroslava Matyáše.

V prosinci roku 2009 se Jaroslav stal otcem třetího syna. Jeho maminka Jana mu dala jméno Ludvík.

Svatba s Naďou na radnici ve Vršovcích. Blahopřejí Měla Machálek a jeho přítelkyně Alena Háchová (prosinec 1966).